

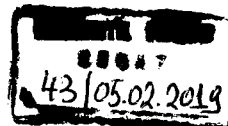
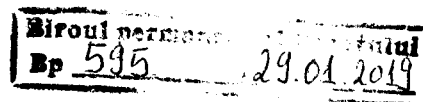
29
15.01.2019



PRIM MINISTRU



romania2019.eu
Președinția României la Consiliul Uniunii Europene



Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru completarea art. 100 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici*, inițiată de domnul deputat ALDE Ică Florică Calotă împreună cu un grup de parlamentari PSD, ALDE (**Bp. 595/2018**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare completarea art. 100 din *Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, cu un nou alineat, alin. (4¹), astfel încât, în caz de reorganizare a autorității sau instituției publice, să nu poată fi reduse posturile ocupate de funcționarii publici care mai au maxim 3 ani până la îndeplinirea condițiilor de pensionare, au o vechime totală de cel puțin 10 ani de activitate în oricare autoritate sau instituție publică și au obținut, la evaluarea performanțelor profesionale individuale în ultimii 5 ani, calificativul „foarte bine”.

II. Observații

1. Precizăm că la art¹. 100 din *Legea nr. 188/1999* se reglementează numirea funcționarilor publici în noile funcții publice, în caz de reorganizare a autorității sau instituției publice, la alin. (1) fiind enumerate cazurile în care se produce aceasta. La alin. (2) al aceluiași articol sunt reglementate criteriile în raport de care se realizează aplicarea alin. (1). Analizând aceste criterii, se constată că acestea sunt unele generale, obiective, ușor de aplicat (categoria, clasa sau, după caz gradul profesional, îndeplinirea criteriilor specifice stabilite pentru funcția publică, pregătirea profesională, desfășurarea unor activități similare), iar situațiile de reorganizare privesc activitatea instituției și structura compartimentelor și a posturilor din cadrul acestora.

La alin. (4) al art. 100 sunt reglementate situațiile în care este justificată reducerea unui post (dacă atribuțiile aferente acestuia se modifică în proporție de peste 50% sau dacă sunt modificate condițiile specifice de ocupare a postului respectiv, referitoare la studii).

Inițiativa legislativă pare a institui o excepție de la alin. (4), însă aceasta nu reglementează situații obiective în care deși atribuțiile postului se modifică în proporție de peste 50% sau sunt modificate condițiile specifice de ocupare a postului, totuși postul nu poate fi desființat. Astfel, în inițiativa legislativă se face referire la posturi „*Nu pot fi reduse posturile (...)*”, însă mențiunile ulterioare au în vedere situația particulară a ocupanților acestora.

Apreciem că realizarea analizei reorganizării unei instituții sau autorități publice sau a reorganizării/desființării unor posturi din cadrul structurii acestora trebuie să aibă în vedere criterii clare, obiective, care țin de natura activității și de specificul posturilor, iar nu criterii particulare cu referire la ocupanții posturilor și care ar putea conduce la apariția unor

¹ (1) În caz de reorganizare a autorității sau instituției publice, funcționarii publici vor fi numiți în noile funcții publice sau, după caz, în noile compartimente în următoarele cazuri:

- a) se modifică atribuțiile aferente unei funcții publice mai puțin de 50%;
- b) sunt reduse atribuțiile unui compartiment;
- c) este schimbată denumirea fără modificarea în proporție de peste 50% a atribuțiilor aferente funcției publice;
- d) este schimbată structura compartimentului.

(2) Aplicarea prevederilor alin. (1) se face cu respectarea următoarelor criterii:

- a) categoria, clasa și, după caz, gradul profesional ale funcționarului public;
- b) îndeplinirea criteriilor specifice stabilite pentru funcția publică;
- c) pregătirea profesională;
- d) să fi desfășurat activități similare.

(3) În cazul în care există mai mulți funcționari publici, se organizează examen de către autoritatea sau instituția publică.

(4) Reducerea unui post este justificată dacă atribuțiile aferente acestuia se modifică în proporție de peste 50% sau dacă sunt modificate condițiile specifice de ocupare a postului respectiv, referitoare la studii.

(5) În cazul reorganizării activității prin reducerea posturilor, autoritatea sau instituția publică nu poate înființa posturi similare celor desființate pentru o perioadă de un an de la data reorganizării.

situații discriminatorii (vârstă, carieră - 10 ani de activitate într-o instituție sau autoritate publică).

2. Conform jurisprudenței constante a Curții Constituționale, „*situațiile în care se află anumite categorii de persoane trebuie să difere în esență pentru a se justifica deosebirea de tratament juridic, iar această deosebire de tratament trebuie să se bazeze pe un criteriu obiectiv și rațional*”².

Așadar, Curtea reține că nesocotirea principiului egalității în drepturi are consecință neconstituționalitatea privilegiului sau a discriminării care a determinat, din punct de vedere normativ, încălcarea principiului. În acest sens, Curtea constată că, potrivit jurisprudenței sale, „*discriminarea se bazează pe noțiunea de excludere de la un drept*”³, iar remediul constituțional specific, în cazul constatării neconstituționalității discriminării, îl reprezintă acordarea sau accesul la beneficiul dreptului⁴.

În schimb, privilegiul se definește ca un avantaj sau favoare nejustificată acordată unei persoane/categorii de persoane. În acest caz, neconstituționalitatea privilegiului nu echivalează cu acordarea beneficiului acestuia tuturor persoanelor/categoriilor de persoane, ci cu eliminarea sa, respectiv cu eliminarea privilegiului nejustificat acordat⁵. Așadar, Curtea reține că sintagma „*fără privilegii și fără discriminări*” din cuprinsul art. 16 alin. (1) din *Constituția României, republicată*, privește două ipoteze normative distincte, iar incidența uneia sau alteia dintre acestea implică, în mod necesar, sancțiuni de drept constituțional diferite.

3. În ceea ce privește conținutul *Expunerii de motive*, precizăm că aceasta nu a fost elaborată cu respectarea cerințelor prevăzute de art. 31 din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*.

² A se vedea cu titlu exemplificativ Decizia nr. 86/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 207 din 31 martie 2003, Decizia nr. 476/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 599 din 11 iulie 2006, Decizia nr. 573/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 363 din 25 mai 2011, Decizia nr. 366/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 644 din 2 septembrie 2014;

³ Decizia Curții Constituționale nr. 62/1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 25 februarie 1994.

⁴ A se vedea, în acest sens, Decizia nr. 685/2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 470 din 11 iulie 2012, Decizia nr. 164/2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 296 din 23 mai 2013, sau Decizia nr. 681/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 889 din 8 decembrie 2014.

⁵ Decizie nr. 755/2014, publicată în Monitorul Oficial nr. 101 din 9 februarie 2015.

De asemenea, inițiativa legislativă prezintă unele neajunsuri sub aspectul respectării dispozițiilor art⁶. 6 alin. (1) și (2) și art. 31 alin. (1) din *Legea nr. 24/2000*, referitoare la instrumentul de prezentare și motivare a inițiativei legislative, pe care îl considerăm insuficient motivat, în sensul că acesta ar fi trebuit să se refere, în principal, la următoarele aspecte:

- cerințele care reclamă intervenția normativă;
- efectele avute în vedere, în funcție de obiectul reglementării;
- implicațiile pe care noua reglementare le are asupra legislației în vigoare.

Menționăm că propunerea legislativă are obiect de reglementare identic cu o altă inițiativă legislativă [*Proiect de Lege pentru completarea art. 100 din Legea nr. 189/1999 privind Statutul funcționarilor publici (Bp.324/2016, Plx.53/2017)*], și care a fost respinsă definitiv de către Camera Deputaților.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,


Viorica DĂNCILĂ
PRIM-MINISTRU

Domnului senator Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu
Președintele Senatului

⁶ (1) *Proiectul de act normativ trebuie să instituie reguli necesare, suficiente și posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă. Soluțiile pe care le cuprinde trebuie să fie temeinic fundamentate, luându-se în considerare interesul social, politica legislativă a statului român și cerințele corelării cu ansamblul reglementărilor interne și ale armonizării legislației naționale cu legislația comunitară și cu tratatele internaționale la care România este parte, precum și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.*

(2) *Pentru fundamentarea noii reglementări se va porni de la dezideratele sociale prezente și de perspectivă, precum și de la insuficiențele legislației în vigoare.*